

person, hvortil der er foretaget en levering af goder eller tjenesteydelser, og som vidste eller havde rimelig grund til at formode, at hele eller en del af den merværdiafgift, der skulle svares af denne levering eller ydelse eller af en tidligere eller senere levering eller ydelse, ikke ville blive betalt, kan pålægges at hæfte solidarisk for denne afgifts erlæggelse sammen med den betalingspligtige person. En sådan ordning skal imidlertid overholde de almindelige retsprincipper, der er en del af Fællesskabets retsorden, herunder bl.a. retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

- 2) Artikel 22, stk. 8, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2000/65 og 2000/115, skal fortolkes således, at en medlemsstat i henhold til bestemmelsen hverken kan indføre en ordning som den i hovedsagen omtvistede, hvorefter en afgiftspligtig person, hvortil der er foretaget en levering af goder eller tjenesteydelser, og som vidste eller havde rimelig grund til at formode, at hele eller en del af den merværdiafgift, der skulle svares af denne levering eller ydelse eller af en tidligere eller senere levering eller ydelse, ikke ville blive betalt, kan pålægges at hæfte solidarisk for denne afgifts erlæggelse sammen med den betalingspligtige person, eller en ordning, hvorefter en afgiftspligtig person kan pålægges at stille sikkerhed for betaling af den merværdiafgift, som er eller kan forfalde hos den afgiftspligtige person, hvortil han har leveret de nævnte goder eller tjenesteydelser, eller fra hvilken han har fået dem leveret.

Bestemmelsen er derimod ikke til hinder for en national ordning, der pålægger enhver person, der hæfter solidarisk for merværdiafgiftens erlæggelse i henhold til en national foranstaltning, der er truffet på grundlag af artikel 21, stk. 3, i sjette direktiv 77/388, at stille garanti for betaling af den skyldige merværdiafgift.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. maj 2006 — The Sunrider Corp. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-416/04 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 15, stk. 3, og artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 — risiko for forveksling — ansøgning om VITAFRUIT som EF-ordmærke — indsigelse fra indehaveren af det nationale ordmærke VITAFRUT — reel brug af det ældre varemærke — bevis for indehaverens samtykke til brugen af det ældre varemærke — varer af lignende art)

(2006/C 165/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Sunrider Corp. (Torrance, Californien, USA), (ved Rechtsanwalt A. Kockläuner)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Laitinen og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling), The Sunrider Corporation mod KHIM (sag T-203/202), hvorved den forkastede et annullations søgsmål indledt af ansøgeren om ordmærket »VITAFRUIT« for varer i klasse 5, 29 og 32 til prøvelse af afgørelse R 1046/2000-1 truffet den 8. april 2002 af Første Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) vedrørende afslag på en klage over indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne delvist afslog at registrere det nævnte varemærke i en indsigelsessag rejst af indehaveren af det nationale ordmærke »VITAFRUT« for visse varer i klasse 30 og 32

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) The Sunrider Corp. betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 300 af 4.12.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. maj 2006 — Massachusetts Institute of Technology (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-431/04) (¹)

(Patentret — lægemidler — forordning (EØF) nr. 1768/92 — supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler — begrebet »sammensætning af aktive ingredienser«)

(2006/C 165/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof